

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudců Mgr. Věry Jachurové a Mgr. et Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobce: **Y. S.**

zastoupený advokátem Mgr. Michalem Poupětem
se sídlem Konviktská 291/24, Praha 1

proti

žalovanému: **Policejní prezidium České republiky**
se sídlem Strojnická 935/27, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 10. 2019 č.j. PPR-31751-1/ČJ-2019-990115

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal zrušení sdělení Policejního prezidia České republiky ze dne 23. 10. 2019, č. j. PPR-31751-1/ČJ-2019-990115 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný žalobce informoval o tom, že nevyhověl jeho žádosti ze dne 19. 9. 2019 o výmaz osobních údajů z evidence nežádoucích osob (dále jen „ENO“) a údajů ze Schengenského informačního systému druhé generace (dále jen „SIS II“).

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že podání žalobce ze dne 19. 9. 2019 týkající se žádosti o výmaz záznamu žalobce v ENO a v SIS II posoudil jako žádost o výmaz osobních údajů podle § 29 odst. 2 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zpracování osobních údajů“) ve spojení s § 84 odst. 2 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o Policii ČR“) a čl. 41 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému druhé generace (SIS II) (dále jen „nařízení č. 1987/2006“) a čl. 58 odst. 5 rozhodnutí Rady 2007/533/SV ze dne 12. června 2007 o zřízení, provozování a využívání Schengenského informačního systému druhé generace (SIS II) (dále jen „rozhodnutí Rady 2007/533/SV“).
3. Pokud jde o vedení údajů žalobce v SIS II, žalovaný v napadeném rozhodnutí poznamenal, že pod X je v SIS II veden záznam podle čl. 24 odst. 1 nařízení č. 1987/2006 vztahující se k osobě žalobce. Pořízený záznam pro účely odepření vstupu nebo zákazu pobytu na území států schengenského prostoru byl vložen příslušnými orgány České republiky. Schengenský informační systém II zpracovává k osobě žalobce kategorii osobních údajů: „základní identifikační údaje“.
4. Žalovaný dále poukázal na to, že zpracovává osobní údaje žalobce v souvislosti s pravomocným odsouzením žalobce rozsudkem Okresního soudu v Trutnově ze dne 13. 11. 1997 sp. zn. 4 T 427/97, kterým byl odsouzen za spáchání zvláště závažného úmyslného trestného činu vydírání podle § 235 odst. 1 a odst. 2 písm. b) a písm. c) zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon. Tímto rozsudkem byl žalobci mimo jiné uložen i trest vyhoštění na dobu neurčitou. S poukazem na ustanovení § 158 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), ustanovení § 154 odst. 3 písm. a) a odst. 6 tohoto zákona žalovaný podotkl, že žalobce byl zaevidován do ENO ode dne 2. 4. 1998 na dobu neurčitou, přičemž osobní údaje žalobce byly rovněž vloženy do Schengenského informačního systému, a podle čl. 96 Schengenské prováděcí úmluvy se tak opatření k zamezení vstupu rozšířilo na celý schengenský prostor. Doplnil, že v souladu s nařízením č. 1987/2006 byly osobní údaje žalobce převedeny do SIS II. Uzavřel, že žádosti o výmaz osobních údajů nelze vyhovět.
5. Závěrem žalovaný poukázal na ustanovení § 155 odst. 2 zákona o pobytu cizinců a doporučil žalobci obrátit se na Okresní soud v Trutnově, který mu uložil trest vyhoštění, aby tento trest prominul, anebo aby se obrátil na Kancelář Prezidenta republiky se žádostí o amnestování trestu vyhoštění prezidentem republiky.
6. Žalobce v žalobě předeslal, že byl rozsudkem Okresního soudu v Trutnově ze dne 13. 11. 1997, sp. zn. 4 T 427/97 (dále též „rozsudek v trestní věci“) odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku a k trestu vyhoštění. Následně byl zaevidován do ENO podle § 154 odst. 6 zákona o pobytu cizinců a podle § 154 odst. 3 písm. a) zákona o pobytu cizinců byl označen za nežádoucí osobu, přičemž je o něm veden záznam v systému SIS II za účelem odepření vstupu nebo zákazu pobytu na území státu schengenského prostoru. Dále uvedl, že požádal žalovaného podáním ze dne 19. 9. 2019 o likvidaci osobních údajů z ENO a údajů ze SIS II, a to z důvodu, že již nepředstavuje jakékoli bezpečnostní riziko

pro Českou republiku. Následně obdržel napadené rozhodnutí, kterým nebylo jeho žádosti vyhověno.

7. Se závěry uvedenými v odůvodnění napadeného rozhodnutí žalobce nesouhlasí. Namítl nezákonnost napadeného rozhodnutí pro jeho nepřezkoumatelnost z nedostatku důvodů. Současně namítl zkrácení na svých právech, především pak na svobodě pohybu.
8. Přestože byl rozsudkem v trestní věci odsouzen před více než 20 lety a pro Českou republiku již nepředstavuje bezpečnostní riziko, žalovaný se v napadeném rozhodnutí vůbec nevypořádal s názorem žalobce, že již nesplňuje definici nežádoucí osoby dle ustanovení § 154 zákona o pobytu cizinců a současně ani nezvažil, zda stále přetrvává základní účel vedení záznamu ve smyslu čl. 1 odst. 2. nařízení č. 1987/2006. Žalovaný v napadeném rozhodnutí neprovedl žádné komplexní individuální posouzení a zamítnutí žádosti odůvodnil zcela formalistickými a nepřezkoumatelnými důvody.
9. Žalobce v této souvislosti poukázal na závěry vyslovené v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 7. 2018 č. j. 14 A 59/2017-52, publ. pod č. 3832/2019 Sb. NSS a uvedl, že zmiňovaný účel vzhledem k jím uváděným skutečnostem nadále nepřetrvává.
10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že pečlivě zvážil, zdali nadále trvají důvody pro uchování záznamu v daném systému, a to s ohledem na znění a podstatu nařízení č. 1987/2006, přičemž dospěl k závěru, že vzhledem k povaze a závažnosti spáchaného protiprávního jednání, a to i s daným časovým odstupem od doby jeho spáchání, shledal, že nadále trvá nezbytnost vedení záznamu o žalobci v ENO a v SIS II a nadále se ve vztahu k žalobci jedná o nežádoucí osobu, tedy o osobu, která představuje hrozbu pro Českou republiku a země zapojené do SIS II.
11. Dále podotkl, že zákon o pobytu cizinců z povahy věci neumožňuje žalovanému svévolné zařazení ani vyřazení cizince do/z ENO. Pokud by tak žalovaný učinil, došlo by k maření výkonu pravomocného soudního rozhodnutí a současně by žalovaný bez zákonného zmocnění zasáhl do moci soudní.
12. Závěrem žalovaný odkázal na stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. Tpjn 304/2010 ze dne 24. 2. 2011 s tím, že trest vyhoštění na dobu neurčitou nemůže být vykonán uplynutím doby. K jeho zániku může dojít pouze na základě milosti či amnestie udělené prezidentem republiky ve formě agraciace nebo rehabilitace. V souvislosti s výše uvedeným doporučil, aby se žalobce obrátil na Okresní soud v Trutnově, který mu trest uložil, aby jej prominul, případně aby se obrátil na Kancelář Prezidenta republiky s žádostí o amnestování trestu vyhoštění prezidentem republiky.
13. V replce žalobce odkázal na argumentaci obsaženou v žalobě a pouze dodal, že odkaz žalovaného na možnost obrátit se na Kancelář Prezidenta republiky s žádostí o amnestování trestu vyhoštění prezidentem republiky považuje z jím specifikovaných důvodů za nepřiléhavý. Doplnil rovněž, že jeho žádost o zahrazení odsouzení byla usnesením Okresního soudu v Děčíně ze dne 6. 3. 2019, č. j. 3 Nt 1208/2018-7, resp. usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 5. 6. 2019, č. j. 6 To 271/2019-15 odmítnuta.
14. Rozsudkem ze dne 30. 3. 2022 č.j. 15 A 1/2022-43 soud napadené rozhodnutí z důvodu jeho nepřezkoumatelnosti zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Nejvyšší správní

soud rozsudkem ze dne 18. 7. 2023 č.j. 2 As 89/2022-36 (dále též „zrušující rozsudek NSS“ nebo jen „zrušující rozsudek“) ke kasační stížnosti žalovaného výše označený rozsudek Městského soudu v Praze zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení. V odůvodnění zrušujícího rozsudku nejprve upozornil, že se kasační stížností zabýval pouze ve vztahu k výmazu žalobce z ENO, neboť policie dne 16. 5. 2022 dobrovolně vymazala žalobce ze SIS II, přičemž tuto skutečnost uvedl žalovaný v kasační stížnosti. Jak bude rozvedeno dále, Nejvyšší správní soud s odkazem na své předcházející rozhodnutí ze dne 16. 6. 2023 č.j. 10 As 363/2020-80 uzavřel, že trvající trest vyhoštění sám o sobě znemožňuje výmaz cizince z ENO, pročť policie v takovém případě nemusí individuálně hodnotit, zda je cizinec i nadále nežádoucí osobou podle § 154 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Tímto nosným právním závěrem pak Nejvyšší správní soud zavázal Městský soud v Praze pro další řízení.

15. Ve světle závěrů zrušujícího rozsudku NSS soud přistoupil k novému posouzení žalobní argumentace. Vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve smyslu § 110 odst. 4 s.ř.s. dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
16. V intencích zrušujícího rozsudku NSS je pro posouzení věci stěžejní následující právní úprava:
17. Podle § 154 odst. 1 zákona o pobytu cizinců *nežádoucí osobou se rozumí cizinec, jemuž nelze umožnit vstup na území z důvodu, že by tento cizinec při pobytu na území mohl ohrozit bezpečnost státu, závažným způsobem narušit veřejný pořádek, ohrozit veřejné zdraví nebo ochranu práv a svobod druhých nebo obdobný zájem chráněný na základě závazku vyplývajícího z mezinárodní smlouvy.*
18. Podle § 154 odst. 2 zákona o pobytu cizinců *policie rozhodne o označení cizince za nežádoucí osobu na základě vlastních poznatků, požadavku ústředního správního úřadu České republiky, požadavku zpravodajské služby České republiky anebo závazku vyplývajícího z mezinárodní smlouvy.*
19. Podle § 154 odst. 3 zákona o pobytu cizinců *policie označí cizince za nežádoucí osobu na základě a) pravomocného rozhodnutí soudu o trestu vyhoštění z území, nebo b) pravomocného rozhodnutí o správním vyhoštění.*
20. Podle § 154 odst. 4 zákona o pobytu cizinců *policie dále označí za nežádoucí osobu cizince, v jehož případě a) náklady spojené se správním vyhoštěním nese policie nebo ministerstvo (§ 123 odst. 6), b) náklady spojené s dobrovolným návratem nese ministerstvo a cizinec neuhradil přepravní náklady v poloviční výši (§ 123a odst. 2), nebo c) náklady spojené s vycestováním do zahraničí nese ministerstvo a cizinec neuhradil přepravní náklady (§ 124b).*
21. Podle § 154 odst. 6 zákona o pobytu cizinců *cizinec označený za nežádoucí osobu je evidován v evidenci nežádoucích osob. Je-li důvodné nebezpečí, že cizinec označený za nežádoucí osobu může závažným způsobem narušit veřejný pořádek nebo ohrozit bezpečnost smluvních států, policie zařadí do informačního systému smluvních států údaje v rozsahu stanoveném přímo použitelným právním předpisem Evropských společenství; to neplatí v případě občana Evropské unie nebo občana smluvního státu.*

22. Podle § 155 odst. 1 zákona o pobytu cizinců policie přezkoumá důvody, které vedly k zařazení cizince do evidence nežádoucích osob podle § 154 odst. 2, jedenkrát ročně nebo vždy, má-li poznatky tyto důvody zpochybňující, a na základě tohoto přezkumu cizince v evidenci ponechá nebo jej z této evidence neprodleně vyřadí. Nemůže-li sama tyto důvody objektivně přezkoumat, požádá o jejich přezkum toho, kdo uplatnil požadavek na označení cizince za nežádoucí osobu.
23. Podle § 155 odst. 2 zákona o pobytu cizinců policie cizince z evidence nežádoucích osob vyřadí, jestliže bylo pravomocné rozhodnutí soudu nebo správního orgánu (§ 154 odst. 3) vykonáno, po prominutí trestu vyhoštění nebo jeho amnestování prezidentem republiky nebo po zrušení platnosti rozhodnutí o správním vyhoštění soudem nebo správním orgánem. Cizince zařazeného do evidence nežádoucích osob z důvodu uvedeného v § 154 odst. 4 písm. a) policie z evidence nežádoucích osob vyřadí po zrušení rozhodnutí o správním vyhoštění z důvodu uvedeného v § 119a odst. 6 nebo po dodatečné úhradě nákladů spojených se správním vyhoštěním policii nebo ministerstvu, nejpozději však po 6 letech od ukončení zajištění nebo uplynutí doby stanovené k vycestování. Cizince zařazeného do evidence nežádoucích osob z důvodu uvedeného v § 154 odst. 4 písm. b) nebo c) policie z evidence nežádoucích osob vyřadí po dodatečné úhradě přepravních nákladů ministerstvu, nejpozději však po 6 letech od jeho zařazení do evidence nežádoucích osob.
24. Soud předesílá, že mezi stranami není sporná stěžejní skutková okolnost týkající se trestu vyhoštění uloženého žalobci na dobu neurčitou, ani to, že žalobce byl ke dni podání žádosti evidován jak v ENO, tak i v SIS II. Těžiště sporu tak zůstává v právním posouzení, zda aplikovaná právní úprava dává policii prostor pro správní uvážení, a tím jí i ukládá povinnost zkoumat, zda je cizinec v důsledku plynutí času a následné (tvrzené) bezúhonnosti nadále nežádoucí osobou podle § 154 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Touto právní otázkou se zabýval Nejvyšší správní soud ve zrušujícím rozsudku a jeho závěry jsou pro Městský soud v Praze, který je povinen znovu posoudit důvodnost žaloby, závazné. Na tomto místě soud poznamenává, že se obdobně jako Nejvyšší správní soud nebude zabývat výmazem žalobce ze SIS II, neboť záznam týkající se žalobce byl v tomto systému policií vymazán ke dni 16. 5. 2022. Žaloba tak v této části pozbyla nezbytný sporný aspekt, neboť žádosti žalobce bylo v uvedeném rozsahu vyhověno.
25. Jak vyložil Nejvyšší správní soud, možnosti výmazu z dané evidence podle § 155 zákona o pobytu cizinců se odvíjejí od způsobu označení cizince za nežádoucí osobu ve smyslu § 154 odst. 2 a 3 zákona o pobytu cizinců. V případě zařazení cizince do ENO postupem podle § 154 odst. 2 zákona o pobytu cizinců se uplatní správní uvážení a policie je pak povinna důvody, které vedly k zařazení cizince do ENO, přezkoumat. Naproti tomu jde-li o osobu, které byl uložen trest vyhoštění z území na základě pravomocného rozhodnutí soudu, nemá policie možnost uvážit o (ne)zařazení této osoby do ENO, nýbrž je povinna takovou osobu podle § 154 odst. 3 písm. a) zákona o pobytu cizinců za nežádoucí označit, neboli do ENO zařadit. Cizinci, který byl zařazen do ENO na základě pravomocně uloženého trestu vyhoštění z území, tak vznikne nárok na výmaz zápisu v ENO pouze při naplnění právních skutečností, které jsou předvídaný v ustanovení § 155 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Žalobce by proto se svou žádostí o výmaz z ENO mohl být úspěšný jen v případě, že by doložil prominutí trestu vyhoštění nebo jeho amnestování, což však v žádosti ani v žalobě netvrdil. Nejvyšší správní soud rovněž s odkazem na judikaturu Ústavního soudu

neshledal ve výkonu trestu časově neomezeného vyhoštění neoprávněný zásah do svobody jednotlivce ve smyslu čl. 1 Listiny základních práv a svobod. Poukázal na to, že český právní řád upravuje v § 80 odst. 3 trestního zákona a § 350h odst. 4 trestního řádu skutečnosti, při jejichž splnění lze od zbytku výkonu trestu vyhoštění upustit. Další skutečnosti vyplývají z nálezu Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 3101/13. V této souvislosti Nejvyšší správní soud poznamenal, že žalobce, který žádnou z uvedených skutečností netvrdil, rovněž neobjasně, jak konkrétně záznam v ENO negativně zasahuje do jeho práv. Výmaz žalobce z ENO na základě příkazu správního soudu by totiž mohl poskytnout jen zdánlivé řešení, jelikož trest vyhoštění by i nadále platil a žalobce by na území České republiky nebyl oprávněn vstoupit. Nejvyšší správní soud dále zdůraznil, že ENO a SIS II představují dvě rozdílné databáze, které jsou samostatné a navzájem se neovlivňují (s výjimkou, že do SIS II může být vložen jen ten, kdo už byl zanesen do vnitrostátní ENO). Cizinec tedy může být veden v ENO, aniž by byl současně veden v SIS II. Naopak je-li cizinec vymazán ze SIS II, může být ponechán v ENO.

26. Lze shrnout, že žalovaný nemohl provádět jakoukoli úvahu o tom, zda doba, která uplynula od uložení trestu vyhoštění žalobci na dobu neurčitou, má význam pro výmaz záznamu vztahujícího se k osobě žalobce v ENO, resp. nemohl jakkoli hodnotit, zda žalobce představuje stále bezpečnostní riziko pro Českou republiku. Nejvyšší správní soud k tomu ve zrušujícím rozsudku konstatoval, že žalobce se musí nejprve zbavit trestu vyhoštění a až poté je oprávněn domáhat se výmazu z ENO, neboli právě upuštění od zbytku výkonu trestu vyhoštění představuje právní skutečnost, která žalobci zakládá zákonem zakotvené právo na výmaz z předmětné evidence.
27. Soud tedy dospěl k závěru, že žalovaný postupoval v souladu s platnou právní úpravou, kterou správně aplikoval, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Učinil tak za splnění podmínek § 51 odst. 1 s.ř.s. bez jednání. Pro úplnost soud dodává, že žalobce může podat novou žádost o výmaz jeho údajů z ENO, bude-li disponovat pravomocným rozhodnutím trestního soudu o upuštění od zbytku výkonu trestu vyhoštění.
28. Žalobce nebyl se svou žalobou úspěšný, resp. s ohledem na výmaz, který žalovaný provedl po zahájení řízení o žádosti žalobce, je třeba konstatovat, že nebyl ani poměrně úspěšný (jeho částečný úspěch ve věci je rovnocenný částečnému neúspěchu). Soud proto ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. Nepřípustná je však taková kasační stížnost, na níž dopadají výluky z přípustnosti stanovené v § 104 s.ř.s. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj

jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 31. srpna 2023

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu